

**BESZÉLGETÉS
KOTHENCZNÉ KEMÉNY ÉVA TANÁRNÓVEL**

- **„Kétszeres” kötődésű a Bolyaihoz. Itt végzett, s most itt tanít. Milyen érzés?**
- Büszke voltam arra, hogy itt végeztem, és büszke vagyok, hogy a Bolyaiban taníthatok.
- **A volt tanáraival milyen a kapcsolata?**
- Zavarban voltam először, visszajöve a gimnáziumba. Azóta már látom, kár volt az ijedtség részemről. Az ismerősök hozzásegítettek, hogy minél zökkenőmentesebb legyen a beilleszkedésem a tanári karba.
- **Milyen diák volt Kemény Éva az általános és a középiskolában? Hova járt suliba?**
- Általános iskolába szülőfalumban, Kunadacson jártam. A középiskola már ismert. Mindig jó tanuló voltam, de szerencsére így is elég időt fordíthattam egyéb tevékenységekre. Versenyszerűen sportoltam, fuvoláztam, szavaltam mindkét iskola mellett. Kollégista lévén a társasági életből sem maradhattam ki. Élményekben gazdag időszak volt.
- **Volt-e kedvenc tantárgya?**
- Imádtam sportolni, emellett kezdetektől a természettudományok kötötték le leginkább a figyelmemet. A kettő ötvözéséből származhat a máig meglévő „szenvedély”. Ennek szépségét szeretném megismertetni a diákokkal is.
- **Miként döntött a tanári pálya mellett?**
- Soha nem határoztam el, így alakult. Sok elérhetetlen álom után valószínűleg családi örökségként semmi egyéb „munkát” nem tudnék elképzelni.
- **Volt valaki hatással önre?**
- Sok jó és néhány kevésbé jó tanárom közül talán a szüleim hatása a legfontosabb. Mindketten tanítottak, de a meghatározó élményeim nem az iskolából származnak. Azt hiszem, hogy egy tanárnak minden percét betölti hivatása. Ezt láttam otthon.
- **Mi a véleménye a tanár-diák viszonyról?**
- Fontos, hogy tanár és diák között jó viszony álljon fenn. Befolyásolhatja a pályaválasztást, így a diákok későbbi életét. Ez azonban mindkét fél részéről tiszteletet, korrektséget igényel. Ha ez működik, minden oké.
- **Ön szerint ma mi a siker az iskolában?**
- Diák szempontjából sokféle siker létezik. Mindenkinek mást jelent. Van, akinek a jó bizonyítvány a fontos, de nem feltétlenül ez kell a sikerhez. Siker, ha valamivel kitűnik a többiek közül, ha úgy érzi, közelebb jut a céljai eléréséhez. A tanár sikeres, ha diákja is sikeres.
- **Mit tart a becsületről?**
- A becsület mindennél fontosabb. Feltétele a tiszta lelkiismeretnek, így a boldogságnak. Én minden erőmmel a boldogságra törekszem.
- **A tanárnő puskázott-e valaha?**
- Az egyetemen előfordult. Nem vagyok büszke az így szerzett jegyre.
- **Elítéli a puskázást vagy diákcsínyek tartja?**
- Diákcsíny az órán a levelezés. Nem beszélve arról, hogy a puskázás hosszú távon nem célravezető.
- **A 9/A osztályfőnöke. Ez az első osztályfőnöksége? Mi a terve a négy évre?**
- Előző iskolámban, a kiskunfélegyházi Móra Ferenc Gimnáziumban levelező tagozatos osztályom volt, de az inkább adminisztratív feladatot jelentett. Tehát a 9/A az első igazi osztályom. A tervem? Hozzásegíteni 34 embert ahhoz, hogy álmaik beteljesüljenek, és boldog bolyaisok lehessenek.
- **Van-e ars poeticája?**

- *Indira Gandhitól* csentem: „*Nincs jobb tanítómester, mint a példamutatás.*” És természetesen nem feledkezhetünk meg a mosoly csodatévő erejéről.
- **Mi a véleménye az új érettségiről? Ön biológiából és földrajzból is érettségiztetett.**
- Nem volt rossz kezdeményezés. Mindenképpen jó, hogyha felvételi vizsga része az érettséginek. Tehermentesítő így. A megvalósítás azonban sajnos nem sikerült túl jól. Túl sok a felesleges adminisztráció, bonyolult a pontozás, emellett nem differenciált eléggé a vizsga. Tartalmát tekintve tetszik, hogy mindkét tárgyam gyakorlatiasabbá, hasznosíthatóbbá válik.
- **Milyennek látja a bolyais diákokat? Van-e különbség a tíz évvel ezelőtti és a maiak között?**
- Én leginkább azt a különbséget érzékelem, hogy már nem diák vagyok. Biztosan más szemmel nézem azóta a diákokat, de talán az egymás iránti tisztelet veszíteni látszik a jelentőségéből. Ez félelemmel tölt el.
- **Köszönöm a beszélgetést. További sikeres éveket!**

-ácsI

SZABÓ KRISZTINA

RÜSSELSHEIM, 2005. AUGUSZTUS

Az egyhónapos németországi látogatásom lehetőségét a Rüsselsheim és Kecskemét között 12 éve fennálló partnerkapcsolatnak köszönhetem. Ennek keretében augusztusban a rüsselsheimi Városháza Nemzetközi Kapcsolatok Osztályánál dolgoztam, mint gyakornok. A négy hét természetesen nemcsak munkával telt el, hiszen sokat utazhattam, megismerhettem Rüsselsheim és a környékbéli városok nevezetességeit.

Augusztus elsején indultam útnak, és estefelé érkeztem meg Frankfurtba. Az utazás zökkenőmentesen zajlott, és ezzel magam mögött tudhattam első repülőutamat is, ami csodálatos élményt nyújtott.

Az első német kollégámmal, Simone Spechttel, a repülőtéren találkoztam, ő vitt „haza” Rüsselsheimba. Megmutatta a leendő szállásomat, és a Városháza épületét, elmagyarázta az utat, amit aztán naponta megtettem.

Kerékpárral jártam munkába, húszpercnyi tekeréssel értem be a városközpontba. A testvérvárosban teljesen biztonságos volt a biciklizés, mert az autót út mellett mindenhol külön sáv vezetett erre a célra.

Az első nap két munkatársammal ismerkedtem meg, Claudia Nemitz-cel, és Thobias Katzenbergerrel. Mindketten szívesen fogadtak és a későbbiekben is bármikor fordulhattam hozzájuk segítségért. Az irodában többféle munkát végeztem. Először német újságcikkeket fordítottam magyarra, amelyek korábban a Frankfurter Echo-ban, a Mainz Spitze-ben, és a Rüsselsheimer Echo-ban jelentek meg. A fordítandó cikkek nagy része Kecskeméttel, illetve a Rüsselsheim-Kecskemét, közti májusi sportvetélkedővel volt kapcsolatos. Meglepett, hogy mennyi cikk jelent meg ezekben az újságokban néhány nap alatt Kecskemétről. A fordítással a harmadik héten végeztem. A szövegek változó nehézségűek voltak, de igyekeztem mindig megtalálni a legmegfelelőbb kifejezéseket. Amikor valami mégis nehezen ment, az irodában dolgozók mindig készen álltak egy-egy szót vagy mondatot elmagyarázni. Amikor kész lettem a cikkekkkel, Helene Schunk, az irodavezető, egy Rüsselsheimről szóló füzet begépelésére kért meg. Ez a kiadvány viszonylag régi volt, azóta színesebb a város, más az embléma, mondta. A történet viszont ugyanaz, a szövegezés tehát érdemes lenne átmenteni egy következő kiadványba. Ebben is szívesen működtem közre, és így sokat olvashattam Rüsselsheim és az ottani Opel-gyár történetéről.

Amikor a szöveg begépelésével végeztem, kisebb-nagyobb irodai munkákban segítettem (pl. borítékok címezése és ragasztgatása, fénymásolás). Máskor telefonon keresztül fordítottam németről magyarra, bár ezen a képességemem még lenne mit fejleszteni. A hónap végén egy fogalmazást írtam a rüsselsheimi tartózkodásom eseményeiről, tapasztalatairól.

Összességében a munkát mindig érdekesnek és változatosnak találtam. Sokat tanultam Rüsselsheimről, a német nyelvről, valamint megismertem az ott dolgozók munkakörét, feladatait. A munkaidő 9-től 12-ig és 13-16 óráig tartott. Saját számítógépénél dolgozhattam, az Internet segítségével naponta tartottam a kapcsolatot az otthoniakkal.

A munkaidő letelte után maradt idő Rüsselsheim közelebbi megismerésére is. A városról és az iparosodás történetéről a rüsselsheimi Városi Múzeumban kaptam részletes tájékoztatást. Ide az irodában dolgozó másik gyakornokkal, Sandrával együtt látogattunk el. A Múzeumban számtalan információt kaptunk a város történelmi háttéréről, megtekinthettük a tárgyi emlékeket, benézhattunk a levéltárba, és bepillanthattunk az ott dolgozók munkájába is.

Sandra két hétig dolgozott a Nemzetközi Kapcsolatok Osztályán. Ez alatt az idő alatt sokat beszélgettünk, barátságot kötöttünk, az ebédszüneteket általában együtt töltöttük. Egyszer közösen utaztunk Mainzba, városnézésre. Hétvégenként Claudia Nemitz-cel utaztam a közeli nagyvárosokba, ő mutatta meg a főbb látványosságokat. Ellátogattunk Mainzba, Weisbadenba, és Darmstadtba. A számtalan nevezetesség közül számomra legemlékezetesebb a Gutenberg Múzeum, a Dóm, a Stephanskirche Mainzban, a Hesseni Színház épülete, a Kochbrunnen (forró kút), az óváros Wiesbadenben, és a Hesseni Természettudományi Múzeum Darmstadtban. Számomra szokatlan volt, hogy Németországban minden városban nevezetesség a vasútállomás épülete.

Az egy hónap alatt megismert városok közül a legemlékezetesebb Frankfurt maradt. Christian Thorsten Otto, szintén irodai munkatársam tartott városvezetése lenyűgöző volt, akárcsak a kilátás a Maintowerről, a város második legmagasabb felhőkarcolójáról. A belváros látványosságai közül egy nap alatt bejártuk a fontosabbakat, mint például a frankfurti városháza, a Kaiserdom, Paulskirche, Zeil-Galerie, Alte Opernhaus, valamint a Filmmuseum. Egészen meglepőek és elgondolkodtatóak voltak Frankfurtban a Museum für Moderne Kunst kiállítási darabjai.

A hazaúton megálltunk a frankfurti repülőtérnél. Az épületegyüttes szinte külön városrészt alkot. Frankfurtból egyébként átlagosan 35 másodpercenként indul egy repülő, és az airport júliusban megdöntötte saját utasfoglalom-rekordját, havi 5 millió utassal. A felszálló és landoló gépeket a látogatóteraszról csodáltuk meg.

2005. augusztusa minden tekintetben rendkívüli és felejthetetlen a számomra. Kihívást jelentett ez a hónap, mert egyedül voltam, mint magyar, és pontosan nem is tudtam, mit várnak tőlem Rüsselsheimban. Amikor megismerkedtem a kollégákkal, és fejből tudtam az utat a szállás és a Városháza között, már egészen otthonosan éreztem magam a városban. Nyelvtanulás szempontjából is tökéletes alkalom volt, hiszen csak németül beszéltem, még az ottani külföldiekkel is. Egyedül a szakmai nyelv használata ment nehezebben, ezzel ugyanis csak most, az egyetemen kezdek ismerkedni. A munka közben szerzett tapasztalatok, az ismeretség, a városnézések, a nyelvtudás teszik felejthetlenné ezt a hónapot. Örülök, hogy az eltöltött egy hónappal hozzájárulhattam Rüsselsheim és Kecskemét testvérvárosi kapcsolatának elmélyítéséhez.

ITÁLIA A BOLYAIBAN

A Kecskeméti Lapok október 13-i számában képes tudósításban számolt be **Az én Itáliám** című kiállításról.

A budapesti Olasz Kultúrintézet az idén második alkalommal hirdetett országos képzőművészeti pályázatot a középiskolások számára. A beérkezett alkotásokból a zsűri 107-et választott ki, ezekből rendeztek tárlatot a híres városi intézményben, ahol a diákok mintegy negyede, 130 fiatal tanul olasz nyelvet. A római, milánói építészeti értékeket, velencei karneváli hangulatokat megörökítő képek között a Bolyai János Gimnázium egyik növendékének, **Slíz Nagy Nikolettnek** a munkája is látható. A kiállítást **Piero Solazzi**, az Olasz Kultúrintézet igazgatóhelyettese nyitotta meg.

EGY HÉTEN BELÜL JÖTTEK AZ OLASZOK ÉS A SPANYOLOK

(Petőfi Népe, 2005. október 14.)

A Bolyai János Gimnáziumban ezen a héten több nemzet képviselői is megfordultak. Kedden **Piero Solazzi**, az Olasz Kultúrintézet igazgatóhelyettese nyitott meg az aulában egy országos diák képzőművészeti kiállítást, **Az én Itáliám** címmel. Az ünnepségen részt vett az iskola 540 tanulóinak egynegyede, akik olasz nyelvet is tanulnak. A képzőművészeti pályázatra számtalan munka érkezett, ezért is kiemelkedő eredmény, hogy a legjobb száz közé került a Bolyai 9. osztályos (most 10/A-s) növendékének, **Slíz Nagy Nikolettnek** az alkotása is.

Csütörtökön pedig a spanyol kéttannyelvű osztály indításával kapcsolatban **Marta Cerezales Laforet**-et, a spanyol nagykövetség attaséját fogadta **dr. Főzőné Timár Éva** igazgatónő. A jövő tanévben induló képzés nemcsak intézményi, hanem városi szinten is elősegíti majd a kulturális együttműködést, melyhez a magykövetség szakmai és tárgyi segítséget is ígért – mondta a megbeszélésről **dr. Sárközy István** oktatási alpolgármester. A képzésre decembertől várják a jelentkezőket.

A SPANYOL NYELV VILÁGÁBAN

A magyarországi spanyol nagykövetség oktatási irodájának az a legfőbb célja, hogy a spanyol nyelv minél szélesebb körben terjedjen el, illetve népszerű legyen a spanyol nyelv és kultúra a fiatalok körében.

A **Bolyaiban** az országban hatodikként indul be a kéttannyelvű oktatás. Ezek az oktatási intézmények egy olyan átfogó koncepció részei, ahol különös gondot fordítanak az idegennyelv-oktatásra, s a sikeres felvételi után a 14 éves tanulók egy ún. előkészítő évben kezdik meg tanulmányaikat. Az ezután következő négy évben egyéb, a középfokú tanulmányokhoz szükséges tantárgyakat is tanulják, közülük többet az adott idegen nyelven.

E program sikerét nemcsak az bizonyítja, hogy a benne résztvevő diákok középiskolai tanulmányait befejezésekor kitűnő tanulmányi eredménnyel rendelkeznek, hanem az is, hogy az egyetemi és főiskolai felvételi vizsgákon az országos átlagnál jobban szerepelnek.

Magyarországon jelenleg Budapesten, Debrecenben, Pécsen, Miskolcon, Szegeden és 2006-tól Kecskeméten folyik magyar-spanyol kéttannyelvű oktatás.

A spanyol nyelv oktatásának fejlesztése érdekében a spanyol Oktatási Minisztérium együttműködik különböző projektek lebonyolításában, illetve önállóan is szervez majd a tanároknak és diákoknak szóló programokat.

A nagykövetség oktatási irodája a következőkkel foglalkozik:

- Didaktikai anyagok és könyvek ajándékozása.

- Didaktikai segédanyagok kidolgozásának segítése.
- Az előkészítő évben tanuló diákok Spanyolországba utaztatása.
- A spanyol nyelvű színházi találkozó szervezése.
- A spanyol felsőoktatási intézményekbe történő felvételi vizsga bonyolítása.
- A spanyoltanárok nyári továbbképző kurzusára történő jelentkezések bonyolítása.

„ZENGŐ” AULA

Az idei tanévben is folytatódik a már több éve sikeres zenei bérletsorozat, a **ZENGŐ AULA**. A Závori Erika énektanárnő szervezte rendezvénysorozatban október 20-án a **MISZTRÁL** együttes hangversenyére került sor.

Az 1997-ben alakult együttes ismert magyar költők megzenésített verseivel szórakoztatta és közös éneklésre is bírta a 250 bérletes diákot, tanárt. Dalaik sajátosan egyéni hangon szólaltak meg. Bennük ötvöződött a történelem, a hagyomány és ahogy ők fogalmazták, egy „különleges, gyökereiben magyar, mégis modern dallamvilág”.

A bolyais rendhagyó irodalmi és énekórán Balassi Bálint, József Attila, Szabó Lőrinc, Kosztolányi Dezső „klasszikusait” hallhatta a nagyérdemű. A Misztrál együttes fellépése a Zengő aula sorozatban is bizonyította, hogy helye van az értékes kultúrának is mai mediatizált világunkban, és ezt a fajta kultúraszeletet szeretnék az együttes tagjai megszerettetni a fiatalokkal, az igényes zenét kedvelő közönséggel.

A *Misztrál* missziót tölt be a zenei közéletben klubformáival, melyet négy városban működtetnek. Ők rendezték 2002-ben az első Regejáró Misztrál Fesztivált is Nagymaroson, amely mára már hagyományos rendezvénye a Dunakanyarnak. 1998-ban, a 19. Kaláka Fesztivál fődíját nyerték el, 2000-ben pedig a gödöllői dalostalálkozó első helyét szerezték meg. Felléptek már a Felvidék, Erdély, Kárpátalja több településén, dalaikat hallhatták Lengyelországban, Észtországban, Finnországban, Olaszországban és az Egyesült Államokban is.

Legutóbbi lemezükön, amely a Bolyai könyvtárában is megtalálható Balassi Bálint korabeli verseit zenésítették meg, mint mondják, „*a megnyugvást nem találó, örök vándorúton járó, szabadságkereső Balassi-képet*” idézik meg,

A **Török Máté** (cselló, gitár, mandolin, ének), **Heiczinger Miklós** (furulyák, klarinét, gitár, ének), **Tóbisz Tamás** (gitár, ének), **Hoppál Mihály** (nagybőgő, saz) összetételű együttes felejthetetlen rendhagyó órát tartott az iskolában. A hangtechnikát **Csóka Sámuel** kezelte.

GÓLYABÁL '2005

Majdnem tavaszi időkben, a madárinfluenzával is dacolva tartottuk meg 2005. október 28-án a már szokásos gólyabált. Hetek óta folyt már a készülődés az osztályok részéről... Hogyan is sikerültek a produkciók? A nagyérdemű tapssal jutalmazott minden érdemleges „megmozdulást”, jó poént. Az idén végre eltűntek a kis gólyaagyakból a halálgondolatok és azok megjelenítése. A mostani szemüveges, úszósapkás, cumis, féllábú gólyák diákosan víg műsorokkal rukkoltak ki.

Volt táncdalfesztivál-paródia – hatalmas ováció kísérte a letűnt korok zenedivatján fogást találó 9/B-sek műsorát. A lényeg: nem csak ők élvezték a játékos blödlit, jól szórakoztak a szülők és rokonok is az előadáson. Az „E”-sek nehéz „szüléssel” indítottak, majd egyre jobban belejöttek, végül a tánc méltó befejezés volt előadásuknak. A „C” osztályosok Vágó-vetélkedőjében egyaránt sikerült megidézni F. László izomagyú erőember bumfordi óriás

sületlenségeit, K. Tünde egész lényét meghatározó „alsóit” és „Donatellácskáját”, de volt albínó „pákó” is. Az „A”-sok énekes, táncos műsor részébe egyszer csak berobbant egy „ismeretlen kesztyűs”, aki törekény alkatával képes volt elhitetni azt a cirkuszi játékot, amit valójában is láthatunk profi ökölvívó mérkőzéseken. Természetesen „a kesztyűs győzött” KO-val. A „D”-sek zárták a műsort változatos táncos, zenés játékokkal.

A diákbizottság ezután avatta a gólyákat a már hagyományos külsőségekkel, szöveggel, majd ezután szülő-diák-tanár találkozóra került sor az osztálytermekben.

BERENTE CSABA, 10.D

A TANÁR ÉS A DIÁK SZÓTLAN, RAJZOS EGYETÉRTÉSE

(Petőfi Népe, 2005. november 25.)

„Iskolánkban, a Bolyai János Gimnáziumban minden félévben egy-egy tehetséges tanulótársunk mutatkozhat be grafikáival, festményeivel, szobraival a Bolyai Galériában. **Bódi Mátyás, Oberna Anna és Fülei Edit** után a mostani tárlaton **Huber Akos, 10/D-s** osztálytársunk képei láthatók. Az osztálytársakkal, tanárokkal, régi és új barátokkal megtelt kiállítóteremben **Gevicsér Gyula** tanár nyitotta meg volt tanítványa kiállítását. Erzelmes és megható szavakkal idézte fel kettejük, a tanár és a diák rajzos viszonyát, szótlan egyetértésüket, majd a képekben fokozatosan erőteljesedő tanítvány színvilágát, témáit, kedvenc technikáit. A 25 képből álló tárlaton olyan képeket is láthatunk, amelyek **Bruncsák András és Szappanos István** művésztanárok hatását, „kezenyomát” is magukon viselik. Huber Akos képeit a hónap végéig láthatjuk a **iskolagalériában.**” November 9-én, Ákos kiállításának megnyitóján **NAGYHEGYESI ZOLTÁN, 10/A** osztályos tanuló azzal a Buda Ferenc-verssel köszöntötte diáktársát, amellyel első helyet szerzett a Kaleidoszkóp-versenyen. A Rigmusok a századra, századvégre köszöntő vers után **BOGNÁR ANNA, SIMON ADÉL, BÍRÓ LAURA és BERENTE CSABA, 10/D** osztályos tanulók „Azért vannak a régi barátok” c. dal énekelte el.

A LEGJOBB VERSMONDÓ KECSKEMÉTI DIÁK VOLT

(Petőfi Népe, 2005. november 10.)

Október utolsó napjaiban tartották a Magyar Versmondók Egyesülete által szervezett VII. Kaleidoszkóp versfesztivál elődöntőit Miskolcon, Budapesten pedig a döntőt, ahol **NAGYHEGYESI ZOLTÁN, a Bolyai János Gimnázium 10/A** osztályos tanulója a versmondás kategóriában **Kaleidoszkóp-díjat nyert.** Az első helyhez a fesztiváldíjas diák egy tíznapos **svédországi vendégszereplést is kapott** a zsűritől, amelyre 2006. tavaszán kerül sor.

FELOLVASÓ SZÍNHÁZ

(Kecskeméti Lapok, 2005, november 24.)

„November 16-án a Katona József Napok keretében rendezett a Kecskeméti Ifjúsági Otthon, valamint a Magyar Irodalomtörténeti Társaság helyi csoportja közös felolvasó-színházi versenyt „*Újabb fejezetek a magyar drámaírás történetéből*” címmel.

A 7-9. osztályosok korcsoportjában, ahol első díjat nem adtak ki, a Katona József Gimnázium és a Kodály Iskola csapata megosztott második helyezett lett, a harmadik díjat pedig a vásárhelyiek. A 10-12. osztályosok között **a Bolyai csoportja ért el első helyezést,** második

lett a Református Kollégium csoportja, a harmadik díjat pedig az idősebb katonások vehették át.”

A Kisfaludy Károly halálának 175., Vörösmarty Mihály halálának 150. évfordulója alkalmából **rendezett versenyen a bolyaisok tíz középiskolás csapat között az első helyet szereztek meg** Kisfaludy Károly: A kérők c. darabrészletének megjelenítésével. A versenyen 2-5 szereplős, 5-10 perces felolvasószínházi bemutatást várt el a Sirkó László, Komáromi Attila, Csizmadia Ilona összeállítású zsűri, amelyen színjátékos eszközöket, jelzésszerű kellékeket, jelmezek lehetett használni.

A győztes csapat tagjai voltak: **Matúz Ildikó, Túri Veronika, Spicz Müller Bence, Sebesi Albert Hunor, Kecskés László, Révay Lili, Kun Dávid.** A felkészítők **Dömötörné Répási Angéla** tanárnő és **Dominek Zsolt** tanár úr voltak.

SZÁZAK A NYÍLT NAPON

„Majdnem szűknek bizonyult a kecskeméti Bolyai János Gimnázium aulája a napokban, amikor megrendezték az intézmény nyílt napját – olvashatjuk a **Kecskeméti Lapok 2005. november 17-i számában** megjelent képes tudósításban.

A több száz érdeklődő nyolcadikos diáknak és szüleiknek *dr. Főzőné Timár Éva* igazgató tartott tájékoztatót a gimnáziumról, az ott folyó képzésekről, a tanulmányi munkáról, a kulturális és sportéletéről. Az általános tantervű osztály mellett matematika, informatika, német és angol nyelvi, sporttagozatos, 2006-tól pedig – újdonságként – már spanyol-magyar két tanítási nyelvű osztályba is jelentkezhetnek a tanulók. A Bolyaiba elsősorban azokat a jó tanulmányi eredményű gyerekeket várják, akik továbbtanulási szándékkal egy klasszikus gimnáziumi képzés keretében szeretnék gyarapítani tudásukat. A 2006/2007-es tanévre jelentkezőknek magyar nyelvből és matematikából részt kell venniük a felvételi eljárást megelőző központi felvételi vizsgán. Erre legkésőbb december 9-ig kell jelentkezniük az érdeklődőknek.”

NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓN JÁRTAK A BOLYAI GIMISEK

(Petőfi Népe, 2005. november 18.)

„Osztárak kezdeményezésre indult évekkel ezelőtt a minden évben más-más országban megrendezésre kerülő nemzetközi Alpok-Adria diáktalálkozó. A közelmúltban Győrött tartott projekthéten magyar, szlovén, osztrák és horvát középiskolások vettek részt. A magyar diákokat az idén a győriek mellett a kecskeméti Bolyai János Gimnázium három diákja: **Baracsi Bettina, Kövesdi Dóra és Nagy Andrea** képviselte.

A projekthét központi témája a **Magasság és mélység** volt. Történelem, művészeti, gazdasági, turisztikai és környezetvédelmi csoportokban dolgoztak a tanulók. Közös nyelvük pedig a német. A tavalyi maribori találkozón határozták el a résztvevők, hogy az IAAC (Internationales Alpen-Adria College) szeretné a jövő magyar régióját, életét megismerni.

E nemzetközi diáktalálkozóknak az is a célja, hogy minél szorosabb kapcsolatokat teremtsen az egyes országok, iskolák diákjai között.”

GYERMEKEK A GYERMEKEKÉRT

A kecskeméti Szociális Közalapítvány ebben az évben is, november 21-én rendezte meg a Katona József Színházban **jótekonysági gálaestjét**. A több mint négyórás műsoros est szereplői most is a város általános iskolásai és középiskolás diákjai voltak. A gálaest bevételét a közalapítvány a szociálisan rászoruló gyermekek és idősek karácsonyi ajándékozására kívánja fordítani.

A Bolyaiból idén is több művészeti produkció bekerült a **Sirkó László** szerkesztette ünnepi műsorba, így: nagy sikert aratott a **Závori Erika** tanárnő általa vezetett **Vis Animi Leánykar**. Hasonlóan közönségsikert aratott **Nagyhegyesi Zoltán** Buda Ferenc versének elmondásával, **Sándor Péter** az I behve I can fly előadásával, **Varga Szandra**, **Kis Anett**, **Török Ildikó** látványos meteor-show-jával, **Berente Csaba**, **Bognár Anna**, **Simon Adél**, **Berente Tamás** rock-bemutatójával.

KIS ANETT

GELSOMINÁK VAGYUNK?

Egy borongós keddi délutánon előkészítőre botorkáltunk vissza az iskolába, zuhogó esőben barátaimmal. Nyugodtak voltunk, gondoltuk, úgysem történik semmi különös, a média érettségi előkészítőn filmet nézünk. Végigülünk két órát és... Többen azt gondolták, unalmas lesz, jobban is el tudnák tölteni az időt. Nekem már akkor valami azt súgta, tévednek.

Aznap **Fellini** 1954-es *Országúton* c. filmjét néztük, mely az olasz neorealizmus egyik legjobb alkotása.. Hihetetlen hatással bíró film, mely gyönyörködtet, olykor mehökkent és bámulatba ejt, ugyanakkor elgondolkodtat és lenyűgöz. Eszünkbe juttatja és agyunkba mélyen belevési, hogy az élet csupán egy hosszú út, melyen végig kell mennünk, az élet örök mozgás, olyan, akár a 120-szal száguldozó sportkocsi.

Fellini filmje tiszteletreméltó és csodálatos. A valóságghűsége törekedő rendező egy filmben összesítette **Otello Martelli** nagyszerű operatőri munkáját, **Nino Rota** mesészenéjét és a kiváló színészek alakítását. Ebben a filmben láthatjuk tündökölni például **Giulietta Masinat**, a vidékről megvásárolt bérabszolgát, a cirkuszi erőművész segédjét, az előadások utáni kalapozót, a trombitás művésztársat, **Gelsominát** alakítja.

A lánynak már a neve is jelképes, ő a *jázminocska*, az érintetlen virág, mely a film során kinyílik és terjeszkedni kezd. Masina tökéletesen alakítja a bohócarcú, éneklő és ugyanakkor idegesítő hangú rút szépséget. A lány nincstelen, sokgyermekes családban tengődött, onnan adta el anyja, azért, hogy **Zampano**, a borostás, leépült, durva férfi faluról falura, városról városra hőbörgő tombolásának villámhárítója legyen. Zampanóé, aki maga a borzalom. Az Országúton tulajdonképpen a sehol semmit nem tapasztalt, embertelen életben tengődött lány és a világlátott „művész” története. A láncfépő mutatványos lett innentől kezdve szegény, szerencsétlen Gelsomina számára a biztonság, ő vezette be az életbe, általa nyílt ki előtte a világ. A lány kereste a művészetet, a szabadságot és ezt Zampano mellett találta meg. Természetességével, emberségével elnyerte a közönség tetszését, nevettek mutatványain, kedvességgel jutalmazták. A film során többen megszánták és segíteni akartak rajta, de kötődése Zampanóhoz erősebbnek bizonyult. A zord, „sziklás” lelkű férfi mellett új helyzetekbe került. Az együgyű lány gyermeki ártatlanságával követte ezt a szörös vadembert egyik kis koszos faluból a másikba. Erős kötelék alakult ki kettejük között, melyet Zampano embertelen bánásmódja, a lány semmibevevése sem tudott feledtetni. Gelsomina egyetlen egyszer próbált meg kitörni, egyetlen szökési kísérlete volt csupán, amikor a szépséget, a tisztaságot keresve elindult, hogy a maga ura legyen és ne mások dróton rángatott bábjaként

tengesse életét. A jót kereste, melyet a *Bolond*ban talált meg. A Bolond a tökéletes élet megtestesítője, ő a hibátlan, aki a „magasban volt”. Az eredetileg érzéketlen emberből Gelsomina, akárcsak Zampanóból, előcsalta az érzékiséget. Valóságos érzelmi arzenált mozgósított a két férfiban. Ugyanakkor a Bolond is döntő mértékben befolyásolta a másik két szereplő életét, általa változott meg Gelsomina gondolkodásmódja, általa vált Gelsomina eszközből önálló egyéniséggé. Megváltozott attitűdje, személyisége, önérzetesebbé, vidámabbá lett, míg Zampano brutalitása a Bolond személye által tetőződött be: gyilkossá vált, megölte a másik férfit, aki vallotta, hogy minden jó valamire, mindennek oka van, akár a kavics. A Bolond halála után Gelsomina még jobban eltávolodott Zampanótól, félelmet érzett. Elvesztette a jót, a laza köteléket, mely a kiutat jelenthette volna az ördögi körforgásból. Egyedül maradt a férfival, az önelégült Zampanóval, akitől valamilyen megmagyarázhatatlan okból képtelen volt elszakadni. Talán szerette, talán nem. Esetleg szerelmes is volt belé. Nem tudhatjuk. Tisztelte, hiszen tudatlanságából, elszigeteltségéből ez a férfi emelte fel. Valószínűleg magától sosem hagyta volna el. Csakhogy Zampano – miután a lány beteg lett – magára hagyta őt, mint hasznavehetetlent az országút szélén.

Évekkel később egy asszonytól hallott csak róla, akinek családjánál töltötte utolsó hónapjait a trombitás lány. A kis „bohóc” meghalt. Nem volt többé. Nem ügyetlenkedett, nem járta a bohóctáncot, nem volt többé Zampano életének része. Halála végleg eldöntötte a mutatványos életét, derékba törte karrierjét, ráébresztette életének értéktelenségére és előcsalta Zampano életének első könnycseppjét.

Ha választanom kellene, hogy melyik a számomra legsokoldalúbb szereplő a filmben, Gelsominát választanám, annak ellenére, hogy a lehető legegyszerűbb emberi lény. Legalábbis annak tűnik. Érzelmei gazdaggá és színessé teszik, és ezáltal válik a nézők kedvencévé, akivel együtt sírunk és nevetünk. Magunkra ismerhetünk benne, saját elkeseredett pillanatainkat juttatja eszünkbe. Talán valahol mindannyiunkban lakik egy Gelsomina...

ÁDÁM ÉVA

„FELADTÁK A LECKÉT”

Schiller: Don Carlosa a kecskeméti színházban

Mindig is a színházba járó közönséget tartották az emberek a legműveltebb közönségnek. Ám azt hiszem ez a darab még a rutinos zínházba járóknak is nehéznek bizonyult. A történet egy szabadságvágygal telt fiatal herceg és családja kapcsolatát mutatja be, a kor társadalmi, jogi vitáinak megismertetése mellett. Ám azt hiszem, a rendező inkább a szerelmi drámákat helyezte előtérbe. Szépen lassan elénk tárult a bonyolult szerelmi szálak és családi kötelékek hálózata. Elsőként az anya és fia között szövődött szerelmi kapcsolat döbbsentette meg a közönséget. Tanúja lehettünk a pillanatnak, amikor *Carlos* szerelmet vall anyjának, és reménnyel és féktelen szenvedéllyel tele borul lábai elé, dacolva az udvarral és az erkölcs szabályaival. Szépen lassan a többi szereplő érzései is napvilágra kerültek, mint a király és *Eboli hercegnő* közötti kétes szálak, illetve a király és a királynő érzelmei, sőt *Eboli hercegnő* valós érzései is megmutatkoztak. Sokszor elég nehéz volt követni, hogy kit kihez milyen szál köt, ki kiben bízik, és hogy ki kinek a szövetségese. De nemcsak a szereplők magánéletének megértése tette bonyolulttá a darabot, hanem az is, hogy egy olyan politikai helyzetet tárt elénk, ahol az árulás, szövetkezés játszott a főszerepet, ezért a végén már nemcsak a szereplők veszítették el a tisztánlátás képességét, hanem a nézők is. Pedig azt hiszem a rendező megpróbálta minél jobban leegyszerűsíteni a politikai dolgokat, ám így bizonyos információk hiánya miatt még nehezebben érthetővé vált a darab.

De nem csak a történet nehézsége tehetett arról, hogy a nézőtér a „*Te most érted, hogy mi van?*” kérdéstől visszhangzott, hanem azt hiszem, a szöveg és díszlet közötti ellentét is egyfajta hiányérzetet keltett a nagyjéreműben. A szöveg tele volt nehezen érthető kifejezésekkel, idegen szavakkal, bonyolult mondatokkal. A díszlet pedig egy fémketrecből állt, amely sem az idő, sem a tér kifejezésére nem volt alkalmas, így ha egyszer valaki nem tudta, hogy *hol tart a darab*, nem sok esélye volt rá, hogy a mindezekből rájöjjön. Pedig azt hiszem, hogy egy hosszú keddi munkanap után, amikor valaki beül a színházba nem lesz képes arra, hogy egy háromórás darab minden másodpercét követni tudja. Másrészt a néző képes arra, hogy egy-egy meghökkentő jeleneten még fél óráig rágódjon és tisztázza magában a nem mindennapi jelenségeket. Ilyen jelenetekből is akadt bőven. Ugyanis a rendező a teljes elveszettség és elhagyatottság legalkalmasabb kifejezőeszközének a meztelenséget tartotta. A darab kezdetén így fejezte ki Carlos érzéseit is. Majd a kitárulkozás és teljes megalázkodás kifejezéseként Eboli hercegnő vetkőzött a színpadon meztelenre. Csakhogy ilyenkor először nem az jut az ember eszébe, hogy milyen csodálatosan és hatásosan fejezte ki magát a rendező, hanem az, hogy vajon a színész és színésznő fejében most mi járhat. Nem beszélve arról, hogy sokan nem láttak a meztelenség mögé, hanem a színészek testi adottságainak bírálgatásával foglalkoztak a darab további felében. Ami még számomra a darabbal kapcsolatos hiányérzetet okozta, hogy nem igazán derült ki világosan, hogy ki mikor halt meg a darab végén. Az viszont bizonyos, hogy a színészek egytől egyig jó alakítást nyújtottak szerepükben, és megpróbáltak minden lehetséges dolgot megmutatni, eljátszani, kicsit érthetőbbé tenni a darabot. A fénytechnika is kiváló volt az előadás alatt, a kis zseblámpák sejtelmes fénye remekül kifejezte a bizonytalanságot és magányt, míg a színpadi fényár az udvari pompának szolgált kellékül.

Azt hiszem, hogy egy olyan darabot láthattunk, amely egy igazi lecke a néző számára, még napokig, hetekig képes az ember gondolkozni rajta, s így egyfajta sikerélményként érheti meg, ha úgy egy hónap után a darab minden egyes mozaikját összerakva valami egész áll össze a fejében.

(Rendező: Alföldi Róbert, Díszlet: Kentaur, Jelmez: Gyarmathy Ágnes, Don Carlos: Makranczi Zalán, II. Fülöp: Kőszegi Ákos, Posa márki: Kedvek Richárd, Eboli: Balogh Erika, Királynő: Kéner Gabriella, Alba herceg: Széplaki Géza).

Másnap, november 23-án iskolánk vendége volt **Makranczi Zalán** és **Széplaki Géza**, akik a színházlátogatókkal kellemes órát töltöttek el. Borzák Csilla így összegezte a találkozót: **„Don Carlost és Alba herceget most mi kérdeztük. Mindenre nyitottak voltak, olyannyira, hogy még a kissé zavarba ejtő kérdéseinkre is fülig érő vigyorral válaszoltak. Sikerült a darabbal kapcsolatos összes kétségünket így eloszlatniuk, és s így számunkra érthetővé vált az egész.”** A két színész a vendégkönyvbe csak ennyit írt: **„Köszönjük a meghívást és a figyelmet. Jól éreztük magunkat. Reméljük, ti is!”**